

Olen huomannut ääneen ajattelun erittäin tulokseksikaaksi toimintamalliksi erinäisten ongelmien ratkaisussa. Tästä voidaan hyvänä esimerkkinä pitää tätä artikkelia. Päätoimittajan mielestä tässä artikkelissa ei varmaan mitään muuta hyvää olekaan, joten livautan tämän lehteen ohitse normaalien laatutarkastusproseduurien, joita alkava vuosi on tuonut tullessaan. Nähtävästi näiden poikkitieteellisesti harvinaisen teräväkätseisten ja multidimensionaalisesti kaikkia asiantuntija-alueita syvältäluotaavien kolumnieni korkealentoinen taso ei ole ollut riittävän rahvaanomainen.

Mutta siis siihen ääneen ajatteluun. Tässä eräänä lauantaisena aamuna taannoin mutisin itsekseni puoliääneen Systeemyöyhdistyksen tämän vuoden teemaa:

-Mikähän mahtaa olla IN?

Havahduin moniulotteisista ajatuksistani siihen, kun sängyn toiselta laidalta kuului:

-Aikun ihquu, että sä oot kiinnostunu mun duuneista!!

-Mtääh?

-Nii, ihquu. No katos hei, toihan on tiedossa jo vähintään puoli vuotta aikasemmi.

-Mkääh?

-No se mikä on IN, pupuseni.

-Hääh?

-No niinii. Ja oikeestaan sen vois ennustaa, jos vähä viittis tutkii muutamaa mennyttä vuosikymmentä. Kato mä kävin just viime viikolla Milanossa catwalkilla esittelemässä ens syksyn muotia. Eihän siinä oikeestaan niinku mitään uutta oo, vähän eri hörhelöö ja saappaanvarren ja hameen pituudet on muuttunu ja värit kanssa. Oikeestaan se on oikeestaan aika paljon mitä tossa seiskytluvun alussa oli.

-Niin siis ennen sun syntymäsi.

-Niijust. Kato eihän ne muotimuumiot keksi aikuisten oikeesti mitään uutta, ne vaan kelaa niitä vanhoja portfoliokasojaan ja yrittää keksiä niistä jotain yhdistelmäsettii, jonka sitte voi tuoda

näytöksiin ja sisään muotiskenelle jonain muka niinku hirveen pioneeristisena. Ja itse asiassa kaikki on jo suurin piirtein nähty, housut on housuja, hameet hameita ja paidat paitoja. Eikse oo vähän sama juttu niinku silmälaseissa, himasisutuksessa, autoissa ja musassa? Ja varmaan siinäki hommassa, mitä sä teet. Mitä se nyt taas olikaan, niissä guru-hommissa?

-No siis niin, systeemyöammattilainen...

-Hihii, mulle tulee aina mieleen joku intialainen joogi vai mitä mahavisnuja ne on, niinku se ykski siellä Goalla, kummä olin bikinikuvauksissa ja se sano, että mä olen ollu aikasemmassa elämässä joku ihana hinduprinsessa...

Pikkuhiljaa tämän analyttisen ystävänä ääni katosi taustalle, kun rupesin miettimään systeemyön trendejä. Ei vuotta ilman uutta kolmi-nelikirjaimista lyhennettä. Kuitenkin, agronyymista huolimatta, suurimmat ongelmat edelleenkin löytyvät tiedonkulun piiristä. Kyllä kunnon kommunikaatiokatko aina abendit voittaa, kuten joskus aikoinani tykkäsin sanoa. Nykyajan nuorisolle tiedoksi, että abend ei ole tässä tapauksessa saksaa eikä tarkoita iltaa, vaan tulee sanoista abnormal end eikä tapahtumana ollut kovin toivottu ohjelman pyöriessä tuotantoympäristössä. Eikä ole vielä kukaan, sekään asia ei ole muuttunut mihinkään. Tiedonkulusta ja kommunikointiongelmista huolimatta tietotekniikka kehittyi koko ajan eri aloilla. Eri alojen tietotekniikan kehittymisestä on muuten juttua tässä lehdessä, kannattaa vilkaista vähän noita muitakin sivuja, niissä kun on oikeasti jotain asiaakin.

Mutta joka tapauksessa, vaikka moni asia ympärillämme muuttuu jatkuvasti, perusasiat eivät paljoakaan mihinkään muutu. Edelleenkin aamueräämiset ovat...hetkinen, itse asiassa, aamueräämisethän ovat nykyään paljon vaikeampia. Mutta no, joka tapauksessa, töihin täytyy raahautua, jaksaa viettää siellä työsopimusperusteinen tuntimäärä kuluttaen aikaa kulloinkin vallassa- ja käytössä olevan kolmi-nelikirjaimisen hypetyksen parissa ja sitten häippäistä kaupan/päiväkodin/pubin/strippibaarin/krhm..kirjaston/kuntosalin kautta kotiin. Ja kotona sohvalla voi sitten miettiä, että mikähen siellä telkkarissa olisi tänään IN.

Mutta sitten havahduin taas ajatuksistani miettimään, että olisinkohan minä kohta IN?